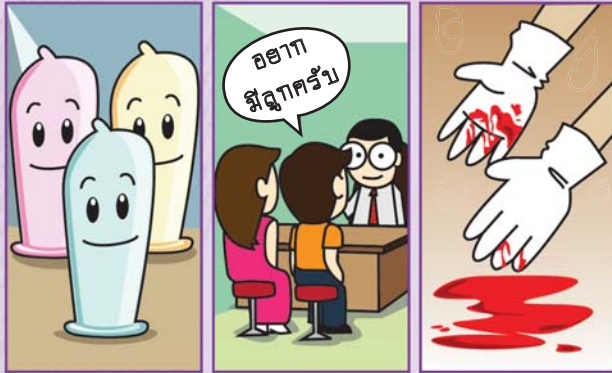

โรคเอดส์

การป้องกัน

1. เลี่ยงการเที่ยวแหล่งบริการที่นำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์
2. ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์
3. ตรวจสอบเลือดก่อนแต่งงาน และก่อนมีบุตรทุกครั้ง
4. ไม่ใช้สารเสพติดทุกชนิด เพราะจะขาดสติไปสู่อุปกรณ์ที่มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางหรือใช้ไม่ถูกต้อง
5. ถ้าพบอุบัติเหตุที่มีเลือด เวลาช่วยเหลือควรใส่ถุงมือหรือถุงพลาสติก

เกร็ดเล็กเกร็ดน้อย

องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้กำหนดให้วันที่ 1 ธันวาคม ของทุกปี เป็นวันเอดส์โลก เพื่อให้ประชาชนตระหนักถึงอันตรายของโรคเอดส์ และสร้างเสริมสุขภาพเพื่อป้องกันตนเองจากโรคดังกล่าว

เรียบเรียงโดย

นางสาวคิระพร บุญมาศ
งานการพยาบาลตรวจรักษาผู้ป่วยนอก

ที่ปรึกษา

ผศ.นพ. วินัย รัตนสุวรรณ
สาขาวิชาโรคติดเชื้อและโรคภูมิคุ้มกันบกพร่อง
ภาควิชาเวชศาสตร์ป้องกันและสังคม
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล

สนับสนุนการพิมพ์โดย
คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล

พิมพ์ครั้งที่ 1
จำนวน 1000 ฉบับ
ปี พ.ศ. 2555
รหัสหน่วยงาน 8699
สงวนลิขสิทธิ์โดย พรบ.การพิมพ์ 2537

โรคเอดส์

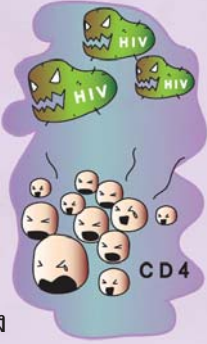
HIV

โครงการสอนสุขศึกษาในหอผู้ป่วย
ฝ่ายการพยาบาล โรงพยาบาลศิริราช

SIPI : PV001147 (NUR)

เอดส์

เป็นกลุ่มอาการที่เกิดจากภูมิคุ้มกันของร่างกายเสื่อมลงมาก จากการติดเชื้อไวรัสชื่อว่า เอช ไอ วี (HIV) หรือเชื้อเอดส์ ซึ่งเข้าไปทำลายเม็ดเลือดขาวชนิด CD4 แหล่งสร้างภูมิคุ้มกัน ทำให้ร่างกายติดเชื้อโรคอื่น ๆ ได้ง่ายขึ้น เช่น วัณโรค ปอดบวม เชื้อหุ้มสมองอักเสบหรือเป็นมะเร็งบางชนิดได้ง่ายกว่าคนปกติ อาการจะรุนแรง

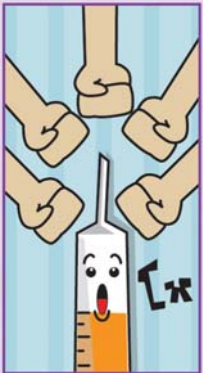
การติดต่อ

ช่องทางติดต่อที่สำคัญ มี 3 ทาง คือ

1. การร่วมเพศกับผู้ติดเชื้อเอดส์โดยไม่ได้ป้องกัน
2. การรับเชื้อทางเลือดจากผู้ติดเชื้อเอดส์
 - ใช้เข็มหรือกระบอกฉีดยาาร่วมกัน
 - รับเลือด ผลิตภัณฑ์เลือด จากผู้ติดเชื้อ
3. การแพร่เชื้อจากมารดาสู่ทารก ขณะคลอด

1

2

3

เอดส์ไม่ติดต่อโดย

- อยู่บ้านเดียวกัน หรือทำงานในที่เดียวกัน
- รับประทานอาหารด้วยกัน
- พุดคุย สัมผัสหรือโอบกอด
- ใช้ห้องน้ำ ห้องส้วมเดียวกัน
- ว่ายน้ำในสระเดียวกัน
- ถูกยุงหรือแมลงกัด

รู้ได้อย่างไรว่าติดเชื้อเอดส์

โดยการตรวจเลือดที่โรงพยาบาล, ศูนย์บริการสาธารณสุข

อาการ

ผู้ที่ได้รับเชื้อเอดส์ แบ่งเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. ระยะแรก

หลังได้รับเชื้อ HIV เข้าไปใหม่ ๆ ประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ป่วย อาจมีไข้ ปวดเมื่อยตามตัว ต่อมมน้ำเหลืองที่คอโต อาการเหล่านี้จะเป็นประมาณ 1-2 สัปดาห์ และจะหายไปเอง

2. ระยะไม่ปรากฏอาการ

ผู้ป่วยจะเข้าสู่ระยะที่ 2 หลังจากได้รับเชื้อประมาณ 4 สัปดาห์ขึ้นไป โดยผู้ติดเชื้ออาจจะไม่มีอาการผิดปกติใด ๆ แต่การตรวจเลือดจะเป็นผลบวก

3. ระยะที่มีอาการ

มักจะเกิดขึ้นหลังจากได้รับเชื้อหลายปี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ การดูแลรักษาสุขภาพ

3.1 ระยะปรากฏอาการ

อาจมีอาการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง เช่น มีเชื้อราในปาก ต่อมมน้ำเหลืองโต ทุสวัด อ่อนเพลีย เริม ไข้เรื้อรัง ท้องเสีย น้ำหนักลด

3.2 ระยะโรคเอดส์

ภูมิต้านทานของผู้ป่วยถูกทำลายไปมาก ทำให้เกิดโรคติดเชื้อฉวยโอกาส เช่น วัณโรค ปอดบวม เชื้อราในสมอง ท้องเดินเรื้อรัง บางรายอาจเป็นมะเร็ง เช่น มะเร็งหลอดเลือด มะเร็งต่อมน้ำเหลือง

การรักษา

ปัจจุบันยังไม่มียาที่สามารถรักษาโรคเอดส์ให้หายได้ แต่มียาต้านไวรัสเอดส์ ยานี้มีฤทธิ์เพียงยับยั้งไม่ให้ไวรัสเอดส์ เพิ่มจำนวนมากขึ้นในร่างกาย ผู้ป่วยจะมีอายุยืนยาวไปอีกระยะหนึ่ง สุขภาพแข็งแรงขึ้นหากบริหารยาอย่างถูกต้อง

เมื่อมีเลือดบวกเอดส์ควรปรึกษาแพทย์ ถ้ามีอาการแสดง ควรรีบไปพบแพทย์ เพราะมีอาการหลายอย่างรักษาได้